

пунктів квартали, залишається невідомо. Цікаво, що пануючий вид родини злакові очерет звичайний (*Phragmites australis*) має висоту від 1,2 м (де виходять підґрунтові води) до 4,20 м (в межах річки Кодима). Також в урочищі “Катеринка” поширені три види рогозів: рогоз вузьколистий (*Typha angustifolia*), рогоз широколистий (*Typha latifolia*), рогоз Лаксмана (*Typha laxmani*). Рогози, різні види осок, ситників та інші гідрофільні рослини мають важливе естетичне значення, оскільки можуть використовуватись для декорування штучних водойм. Також естетичне значення мають: Кермек Гмеліна (*Limonium gmelini*), Лещиця Палласа (*Gypsophila glomerata* Pall), Холодок лікарський (*Asparagus officinalis*), Ковила Лессінга (*Stipa Lessingiane*) - їх використовують для декорування букетів, що може загрожувати поширенню цих рослин в природі. А щодо лікарських рослин, то й говорити годі, адже більшість рослин урочища “Катеринка” мають лікувальні властивості.

ОЦІНКА ЧИННИКІВ ЩО ОБМЕЖУЮТЬ РОЗВИТОК РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТСЬКОЇ СФЕРИ КОДИМСЬКОГО РАЙОНУ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

*Вовкодав Г.М., к.х.н., доц., Бекмурадов І., магі.,
Одеський державний екологічний університет, м. Одеса, Україна
Galinakoltzykova258@gmail.com*

Зробивши порівняння всіх факторів привабливості рекреаційно-туристичних ресурсів, можна прийти до висновку, що і надалі основним джерелом задоволення туристичних потреб залишається природний потенціал.

В Одеській області є великі рекреаційні ресурси, які мають міжнародне значення. Вся територія Одеської області характеризується виключно сприятливими умовами та наявністю різноманітних рекреаційних ресурсів для відпочинку і лікування населення, проведення різних видів туристичної діяльності.

Вивчення рекреаційних ресурсів Одеської області та її адміністративних одиниць набуває сьогодні особливого значення. Адже, маючи великий ресурсно-рекреаційний потенціал, регіони використовують його не в повну міру та не завжди раціонально, що негативно відбивається на соціально-економічній складовій розвитку території. Це стосується і Подільського району Одеської області. Тому подальший розвиток рекреаційної діяльності вимагає поглибленого вивчення ресурсів, здатних відтворювати і розвивати фізичні, психічні, духовні та інтелектуальні сили людини, задовольняти її рекреаційні потреби.

Знаючи про те, якими рекреаційними ресурсами регіон забезпечений добре й яку цінність вони мають, можна розвивати та планувати певні види рекреаційної діяльності.

Урізноманітнення та розширення рекреаційної діяльності внаслідок розвитку туризму як масового явища є головною причиною виділення нових рекреаційних територій, а основа їхнього виділення - конкретні ландшафти з індивідуальним набором сприятливих для відпочинку характеристик та природних умов. Оцінка та врахування природних умов і ресурсів сприяють ефективному веденню рекреаційної діяльності в кожній ландшафтній місцевості та правильному виділенню профілю рекреаційної зони.

Природні умови з огляду на їхню циклічність та періодичність необхідно розглядати окремо для зимових та літніх видів відпочинку.

Відвідавши Подільський район, туристи мають можливість не тільки відпочити і відтворити функціональні можливості свого організму, але й ознайомитись з її історією та культурою, побачити як живуть, працюють і відпочивають місцеві мешканці, почути мелодійні пісні, побачити запальні танці. У них є чудова нагода продегустувати оригінальні страви місцевої кухні, придбати унікальні сувеніри народних умільців. А головне - знайти щирих друзів.

На туристичному ринку Подільщина фактично невідома. На даний час маркетинг туристичного потенціалу Подільського району на ринку не проводиться. Будучи одним з найбільших районів Одеської області, він не здійснює рекламних заходів і не має запланованих рекламних кампаній.

Усунення чи, принаймні, зменшення цих перешкод вимагає зусиль не тільки від учасників рекреаційного процесу, а й від цілого ряду інших державних та комерційних структур поза цією сферою. Найсуттєвішими перешкодами є наступні:

- негативний імідж Подільського району в цілому щодо проведення тут відпочинку. Відсутність належної реклами;
- транспортні труднощі, пов'язані з приїздом в Подільський район та пересуванням по його території.
- низький рівень розвитку інфраструктури, якості продукції і послуг.
- недосконалість нормативно - правової бази забезпечення рекреаційної діяльності, несприятливий клімат інвестування.

1. Негативний імідж Кодимського району в цілому щодо проведення тут відпочинку. Відсутність належної реклами. Досить важко переконати рекреантів приїхати в той час, як імідж Подільщини практично відсутній в такому розумінні. Щоб змінити цей імідж, необхідно розробити і впровадити ряд рекламних та стимулюючих заходів з метою створення нового іміджу, відкриваючи для масового рекреанта Подільщину, культуру та етнос народу, що проживає на його теренах. Прийшов той час, коли регіон, зможе нормально конкурувати з іншими регіонами тільки у випадку, якщо буде активно пропагувати свої можливості, в першу чергу, шляхом участі у найрізноманітніших виставкових заходах. Важливим позитивним фактором при цьому може стати випуск

найрізноманітніших рекламних матеріалів, починаючи з випуску туристичних друкованих видань та буклетів і закінчуючи рекламними відеофільмами та компакт - дисками.

2. Транспортні труднощі, пов'язані з приїздом в Подільський район та пересуванням по його території. Значною перешкодою для нормального розвитку рекреаційного комплексу є проблеми, пов'язані з приїздом до Подільщини. Поганий стан доріг при подорожуванні автомобілем - ось тільки одна з тих складностей, які чекають відпочиваючого, що бажає приїхати в Подільський район. Крім того, відсутність належної дорожньої інфраструктури на автомагістралях приводять до того, що туристи не завжди мають змогу зупинитись для відпочинку і харчування в належно облаштованих місцях. Змінити ситуацію на краще можна лише запровадженням радикальних змін щодо державного господарювання будівництвом належної дорожньої інфраструктури.

3. Низький рівень розвитку інфраструктури, якості продукції і послуг. Галузева структура рекреаційної системи Подільського району Одеської області представлена санаторно-курортними та туристичними закладами. Зокрема матеріальна база станом на 01.01.2020 року складає 9 баз відпочинку, 5 пансіонатів. Незначно розширюють рекреаційно-туристичні можливості регіону 4 готельних установи, а також діяльність 8 суб'єктів підприємницької діяльності, що надають відповідні послуги. За відомчою приналежністю всі заклади поділяються на кілька груп: заклади Одеської обласної ради профспілок, заклади міністерства охорони здоров'я, відомчі та приватні об'єкти.

Ефективна повноцінна діяльність цих організацій могла б повністю забезпечити вимоги населення в рекреаційних послугах. Разом з тим, в умовах складної економічної ситуації, збанкрутування ряду підприємств, зростання вимог громадян до якості послуг привело до фактичного припинення діяльності ряду закладів. Так, на даний час не працюють 22 установи, посезонно працюють 16. Крім того, аналіз стану діючої матеріально-технічної бази свідчить про те, що рекреаційні заклади Подільщини за функціями, об'ємом і рівнем обслуговування в своїй більшості не відповідають стандартам. Коли перед туристом стає проблема, куди поїхати відпочити, на його вибір впливатимуть ряд факторів. У першу чергу його цікавитиме вартість та якість послуг, наявність зручностей. Однак переважна більшість наших об'єктів будувались для рекреантів, які не ставили великих претензій до умов відпочинку і лікування. Тому саме цей стан інфраструктури в туристично-санаторній галузі, в більшості випадків, не відповідає нагальним проблемам відпочиваючих. Також слід врахувати, що через відсутність великих грошових коштів у основної маси населення України, рекреація в районі має перспективу і зможе нормально розвиватись при умовах, якщо на наших турбазах і у санаторіях зможуть повноцінно відпочивати громадяни, що можуть повністю оплачувати отримані тут послуги. На жаль, на даний час, потрапляючи в умови нашого рекреаційного і туристичного сервісу, турист часто адекватно формує негативну громадську думку. Враховуючи це, одне з чільних місць повинно зайняти створення системи належного сервісу, в основу якого покладено бажання та інтереси самого відпочиваючого, а цього, в

свою чергу, можна досягнути залученням великих інвестиційних коштів в галузь та проведенням якісної сертифікації всіх наявних готельних установ та інших баз прийому.

4. Недосконалість нормативно-правової бази забезпечення рекреаційної діяльності, несприятливий клімат інвестування. Нормальний розвиток рекреаційної галузі може відбуватись за умови створення якісно нової системи господарювання. Базою для цього є економічна зацікавленість як безпосередніх власників закладів, так і їх трудових колективів, тобто отримання ними реальних прибутків, що можуть використовуватись на власний розсуд. Однак слід відмітити, що діючі норми державно - правового регулювання і особливо податкова система, не стимулює рекреаційної діяльності.

В умовах сьогодення, при усвідомленні факту неможливості створення відразу всіх необхідних умов відпочинку і оздоровлення, ми повинні зосередитись на тих особливостях Подільщини, які дозволять привабити туриста вже сьогодні.

Зокрема при плануванні подальшого розвитку рекреаційного комплексу в основу повинна бути покладена ідея природно - історично - етнографічної рекреації, що базується на найбільш раціональному використанні територіального поєднання природних умов, ресурсів та історичних, архітектурних пам'яток краю.

ОРІЄНТОВНА ЕКОЛОГІЧНА ОЦІНКА ЯКОСТІ ВОД РІЧКИ РОСЬ

*Вовкодав Г.М., к.х.н., доц., Веретельнікова Ю.С., маг.,
Одеський державний екологічний університет, м. Одеса, Україна
Galinaloktykova258@gmail.com*

Антропогенний вплив на водні екосистеми в сучасний період неврегульованих взаємин між людським суспільством і навколишнім природним середовищем спричиняє екологічні проблеми. Зокрема, забруднення промисловими і комунальними стічними водами, погіршення якості води, евтрофікація, заболочування, пересихання, засолення чи опріснення водних об'єктів, збіднення видового складу біоти тощо.

Визначальними характеристиками екологічних класифікацій і нормативів оцінки якості поверхневих вод є галобність, трофність, сапробність, токсобність тощо, тобто риси притаманні водним екосистемам і їх компонентам. Саме такий екосистемний підхід відповідає новітнім прогресивним принципам і вимогам рамкової Директиви Європейського Союзу 2000/60/ЄС “Упорядкування діяльності Співтовариства в галузі водної політики”.

Екологічною оцінкою якості поверхневих вод України займалися багато вчених, з різних наукових установ – Інститут гідробіології НАН України (1978, 1993), УНДІВЕП (1996), Інститут географії НАН України та ін. В 1996 році була